

- numele: **Murariu Șerban Viorel**

- anul în care ați absolvit clasa XII-a: 2000

1. Care a fost traseul educațional și profesional urmat după absolvirea Liceului Waldorf ?

După absolvirea Liceului Waldorf am absolvit Facultatea de Informatică din cadrul Universității Alexandru Ioan Cuza.

2. Ce v-a plăcut cel mai mult în școala Waldorf din Iași?

Faptul că niște oameni deosebiți și-au dedicat viețile educației noastre. Le sunt foarte recunoscător până și astăzi, doisprezece ani mai târziu, când puterea mea de a înțelege lucrurile pe care le-au făcut pentru noi este considerabil schimbată. Pe atunci nu înțelegeam ce înseamnă responsabilitățile, ce înseamnă problemele vieții de zi cu zi și cât de ușor este să lași aceste probleme să-ți afecteze viața profesională. Dar acum, uitându-mă înapoi, nu reușesc să găsesc nici o urmă de așa ceva. Îmi amintesc cu drag de infinita răbdare de care au dat dovadă, de grija și de caldura cu care ne-au înconjurat și încurajat eforturile. Am văzut foarte mulți profesori înainte de-a veni la Liceul Waldorf, și am văzut mulți și după ce-am terminat liceul și pot spune că nu am mai întâlnit nicaieri altundeva oameni mai responsabili, cu lecțiile mai bine pregătite, cu o dorință mai mare de a transmite cunoștințe și de a produce înțelegere în mintea unui elev, decât am văzut la Waldorf. Rareori, atunci când ești pe băncile școlii sau ale facultății, îți dai seama că omul din fața clasei a pregătit lecția pe care o predă, cu minuțiozitate și cu coștiinciozitate. Lucrul acesta l-am întâlnit la Waldorf zi de zi. Îmi dădeam seama de acest fapt, cu mintea mea de atunci. Cred că aceasta a înseamnat enorm de mult. Îmi amintesc și acum de lecțiile anumitor profesori și de multe ori sunt uimit câte lucruri știu de la ei. Lucruri de cultura generală, de istorie universală lucruri care-ți sunt de folos în viața de zi cu zi. Ceea ce au transmis ei a fost mai mult decât "programa". A fost o lecție de viață, o lecție de comportament, o lecție de demnitate și respect de sine, lucruri pentru care le sunt infinit recunoscător și astăzi. Mare parte din ce sunt eu astăzi s-a format atunci, în anii aceia în care ființa umană este atât de receptivă și totodată vulnerabilă. De multe ori mă gândesc că au fost mândri de noi și că pentru ei această răsplată este mai de preț decât oricare alta.

3. Dacă ați fi din nou copil și ați putea opta, în ce măsură ați opta astăzi pentru Waldorf?

Poate că este de ajuns să alăturăm două fotografii, una făcută într-un Liceu Waldorf și alta dintr-o sală de clasă din învățământul tradițional (fotografie făcută în unul din liceele "de elita" ale Iașilor):

Să lăsăm poate cititorii să decidă în care din aceste două medii ar dori să se dezvolte copiii lor.

De asemenea, cred că o întrebare mai potrivită și mai relevantă este, dacă ați avea acum un copil, l-ați da sau nu la Waldorf?

4. Care credeți că sunt cele mai importante efecte favorabile pe care pedagogia alternativă le-a avut asupra voastră, în plan personal și în plan profesional?

Faptul că m-au lăsat să mă dezvolt în direcțiile pe care eu le consideram interesante pentru mine și nu au încercat să mă încadreze în vreun tipar.

Profesional, direcția în care m-am îndreptat a fost complet opusă profilului liceului: Liceul Waldorf este un liceu de umană iar informatica este de departe unul dintre cele mai "reale" domenii. Cu toate acestea, bazele de care am avut nevoie ca să mă pot dezvolta în această direcție au fost acolo. Cunoștințele fundamentale și înțelegerea noțiunilor matematice au fost puse în timpul liceului și m-am servit de ele pe tot parcursul facultății. După mulți ani în domeniu, poziția pe care sunt angajat acum este cea de Software Architect într-o firmă

Olandeză de Software Development cu peste 300 de angajați. Din punct de vedere tehnic nu cred să existe o poziție mai înaltă.

Chiar dacă direcția pe care am ales-o eu a fost complet diferită de profilul liceului, aspectele umaniste au încă un foarte mare rol în viața mea. De exemplu la Waldorf se studiază flaut timp de 10~15 minute la începutul fiecărei zile. Efectul cumulativ de-a lungul a 6 ani (clasele VII-XII) este uimitor. Îmi pare rău că nu am avut 12 ani la dispoziție. Și astăzi, aproape în fiecare zi, cânt la flaut (lateral acum) și la pian. Acestea sunt lucruri care te deconectează, care te fac să te relaxezi și mai ales, care-ți dau posibilitatea să înțelegi viața și lumea înconjurătoare și altfel. Se spune că fiecare limbă pe care o cunoști îți oferă o perspectivă unică asupra vieții. Cred că și muzica se poate încadra în aceeași categorie.

5. Au existat motive pentru care ați regretat vreodată faptul că ați fost școlarizat la Waldorf? Dacă da, când, unde și cum s-a întâmplat să aveți acest regret?

A existat doar regretul că Educația Waldorf nu a existat mai devreme în România. În 1993, frații mei, amândoi erau deja la Waldorf în clase mai mici, dar clasa a 6-a încă nu se "înființase". Înființarea fiecărei clase a fost o mare luptă cu ministerul învățământului și de fiecare dată la sfârșitul anului școlar nu știam dacă vom mai putea continua în același sistem. De asemenea, sunt de părere că mare parte din problemele de imagine pe care le are astăzi sistemul acesta de învățământ sunt cauzate de același minister.

Către colectivul de profesori ai Liceului Waldorf, vreau să transmit o încurajare, chiar dacă nimic mai mult: Știu că v-a venit de multe ori foarte greu să faceți ceea ce făceați și știu că a fost nevoie de mult sacrificiu personal. Dar efortul și atenția de care ați dat dovadă sunt pentru mine, cel mai de preț dar pe care l-am primit vreodată.

*Cu tot dragul,
Șerban*